

ратници (Дарий обаче, бѣше избѣгналъ), та завѣде Александра по една друга пхтека, която не бѣше много далечъ, нѣкой си челоувѣкъ, който знаеше два языка, и на когото баща му се наричаше Лиций а майка, му бѣше Персиянка Казваха обаче, за тойзи челоувѣкъ, че Александръ когато бѣше още дѣте, прѣдсказа му Пития (ἡ Πυθία) т. е. оная, която имаше бѣсовъпрошателенъ духъ, че Ликось ¹⁾ ушь щѣль да бжде водителъ на Александра въ пхтешествието му противъ Перситѣ. Персиполъ обаче, споредъ заповѣдта на Александра бѣше го прѣдалъ на войницитѣ си за да го оулѣнятъ за възмѣздие на трудътъ имъ, и стана тукъ голѣмо кръвопролитие. Защото самъ Александръ писува, че тѣй мислеше той, че щѣше да бжде за най добръ, за то заповѣда щото всичкитѣ жители да минжтъ подъ острийтъ мѣчь; а колкото за пари и тукъ намери толковъ колкото въ Суса, а другитѣ нѣща и богатството прѣнесе ги върхъ десеть хиляди зевгара мулета и петъ хиляди камили. И като виде Александръ въ градътъ една голѣма статуя на Ксеркса, та прѣдъ множеството, което го слѣдваше, спрѣ се, и съ едно голѣмо прѣзрѣние обърна се и като на одушевленно сжщество рече тѣй : „що ? да те оставимъ ли още да стоишь, защото си воювалъ противъ

¹⁾ Различни издания казватъ Лиций, Корай обаче, за най достоверно е Ликось (вълкъ) за най съгласно съ языкътъ на прѣдвѣщателството.